

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 50 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petite vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 5 „gledališka stolba“. — O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo četrtletje. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj posiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemati „ 3 „ — „

Švabska agitacija, presezajoča uže meje dostojnosti.

—!— Imenovanje g. Winklerja kranjskim deželnim namestnikom je zmešalo možjane nemškimi novinarjem. Uže ne ločijo več belega od črnega. Govoré nekaj o poslovenjevanji Slovenije, o energičnem uporju nemških liberalcev na Kranjskem, o deutschenhetze, narodna stranka na Kranjskem da sega uže sè svojo agitacijo v eksekutivo, v srednje šole, — ali nij

to pravi pravcati čarovni kôtel, iz katerega prihaje ostuden smrad nemškega denunciranja? Kdor čita večerni list sobotne graške „Tagespost“, kjer prinaša pod naslovom „die Ernennung eines neuen Landespräsidenten für Krain“ smradljiv izrodek žurnalističkega nemškega peresa, in ako ne pozna pravih razmer pri nas, ta bi posnel iz ónega nemškega ščuvajskega sestavka, da se „nemški liberalci“ na Kranjskem kar z vrstjo pripenjajo na kolce, drevesa in vešala, da se je pričela za Nemce na Kranjskem prava Jarnejeva noč. In vendar je še vse pri starem: v upravi kranjskeje so še zmirom birokratski nemški agitatorji; srednje šole so še take, kakor so bile pod Auerspergom in Widmanom, — samo družega deželnega predsednika imamo, ki pa se ve, da néma svojstev Widmanovih. Dakle nemčurska „liberalna“ svojat ne more prebaviti samo tega, da bode sedel g. Winkler na istem stoli, na katerem sta sedela grof Aleksander Auersperg in Widmann, čijih delovanje na Kranjskem imenujejo ustavski blagotvorno.

Dvornemu svetniku g. Winklerju ne morejo ustavaški „liberalci“ očitati družega nego da je zdaj vnet pristaš Slovencem, ali nemški: „ein eifriger Partizan“. To zadnjo besedo smo mi preložili v pojem: pristaš. A — tega pomena néma v članku „Tagespostin“, kar sledi iz celega sestavkovskega tona, iz katerega veje samo švabska zagrizena strast. Partizan, nemški „spllessgeselle“, je tudi ón človek, ki se pridružuje malopridnej tovarišiji, — a tako imenuje nemško-štajerski kretén moža, ki je imenovan najvišjimi vladnimim osobami na Kranjskem, tako insul-

tuje ves slovenski narod. Iz slovenskih listov se ne čuje taka surovost, taka duševna spričenost, kakeršno kažó nemški listi, in vendar psujejo zmirom samo Slovane, da so surovi.

Kakor napoveduje boj g. Winklerju glasilu kazinskih birokratov, tako odobruje to „Tagespost“ in ščuje „nemške liberalce na Kranjskem na energičen odpor“. Če g. Winklerju ne pride kaj družega navskriž mej časom, ko bode vodil upravo Kranjske, razen „nemško-liberalnega odpora“, potem sme le hke vesti za bodočnost sesti na predsedniški stol. „Nemško-liberalne“ stranke g. Winkler ne bode našel na Kranjskem drugod, razen v — uradih in v kazini. In kar se tiče boja naroda slovenskega „zoper Nemce“, to je zopet nemško ščuvajstvo. Slovenski narod spoštuje poštene tujce, ki živé z njim v družbi, a ón zahteva, da mu ti tujci ne kratijo pravice, in za te svoje pravice se bori ter se bode boril, dokler jih ne doseže popolnem.

Da je vlada dunajska imenovala g. Winklerja kranjskim namestnikom, s tem je pokazala, da so jej znane razmere kranjske dežele, in da se hoče ozirati nánje tudi dejanski. Slovenci smo vojevali hud boj pod Auerspergom in Widmannom, šla sta oba, a ostali so še njijni pristaši, ki se ne morejo znebiti pod ónima vladama navzetih nazorov. Ti bodo utihnili, kadar se jim bode resno namignilo, da je treba spoštovati § 19 osnovnih državnih zakonov. Da se tudi to zgodi, to upamo za trdno, naj potem „liberalno“ časopisje nemško ščuje, kolikor mu drago. Na Dunaji se je uvidelo, da se bode političen boj na Kranjskem ponehal samo tedaj, kadar se bode tudi iz birokratskih

Listek.

Domača pisma.

I.

Milostiva gospa! Vidim, da ne bode mogoče shajati Slovencem, ako ne posredujeva midva; jedva sem začasno odložil pero, jedva ste vi, gospa, oddahnili nekoliko, ker sem obljubil, da vam ne bodem več pisal, in uže se je vnel hud domač prepír, — ne mej nama dvema, to ne, ampak v naš muzikaličen svet je urezalo te dni, da je groza. Cecilijanci in Riharjevci so se spopadli in prijeli tako, da so dlake letele iz št. Miklavškega kora do Kamnika in preko Kranja na Gorenjskem.

Uže sem mislil, da si bodem moral poskati nov list za svoja pisma, ter sem držal, da je cecilijansko društvo kupilo na tihem za gotov denar naš „Slovenski Narod“ brez Jurčičevega znanja in brez dovoljenja nas solastnikov, kar najedenkrat se je vse zopet na

drugo stran obrnilo, in sedaj se mi je odvalil kamen, kateri mi je težil jezik, in taisti (jezik namreč) je zdaj zopet prišel v stari žleb.

Ravno sem hotel še jaz v posebnem članku razjasniti stvar ter povedati svoje mnenje o našem cerkvenem petji, kar čitam, da je „Slovenski Narod“ v prvi vrsti političen list in da se popolnem strinja s tistimi, ki g. Försterja napadajo zavoljo njegovega političnega držanja.

Jaz sem tudi tako mislil, da je, a potem sem mislil, da je cerkven cecilijansk list, no, in zdaj še nijsem na čistem, jeli tako ali je drugače.

Nekaj dobrih nasledkov bi pa vtegnila tudi ta naša domača vojska imeti — ne sicer za vse Slovence, ampak za Jakoba Aleševca pač, kateri bode gotovo dobil pohvalnih pisem iz Gorenjskega za dva „Slovenčeva“ lista in konči za tri „Brenceljine“, če ne več.

V zadrego zares nigdar Slovenci ne pridemo sè svojim novinarstvom, in ko bi ga še

dvakrat toliko imeli, ker za silo bode uže še kdo kaj sprožil, in potem halo! — in deževalo bode sorodnih člankov in dopisov, a nazadnje pridem jaz, vaš novo angažirani spectabilis, ter še svojo povem, in potem je precej kraj besedij, če jaz posolim politično salato gornjih predalov doli pod črto.

Tako le sem premišljeval, prijel sem za pero in začel sem pisati počasi tale nepolitična pisma; sicer bi se tudi jaz mnogo rajše vtikal v politiko, nego-li v cerkveno petje, toda, ker nij prav varno delati v politiki obzirom na ljubljanskega „oberspectabilisa“, kateri gotovo dobi v roke masten, hočem reči še moker plod mojega nepolitičnega peresa, zato sem sklenil sam pri sebi, da se bodem ogibal politike, kolikor mogoče, ter se bodem rajše držal bolj nedolžnega domačega cerkvenega petja in pa Försterjeve muzike.

Sicer je glavno vodstvo uredništva „Slovenskega Naroda“ v odsóčnosti urednika g. Jurčiča svečano izjavilo, da nehče o tem pred-

dr. Vošnjak, Pfeifer, Obreza, Naber-
goj, dr. Poklukar, grof Margheri,
Monti, dr. Vitezič, grof Pozza, Bärn-
feind, dalje višji državni pravdnik baron
Ožegovič, zaslužni češki rodoljub g. grof
Bilka, dvorni svetovalec Pouchly, dvorni in
sodnijski odvetnik dr. Fr. Babnik, inženjer
Pecaval, prof. Šuman, prof. Stritar,
dr. Sterger Stanko, dr. Jelenec, vi-
tez Osiecki (Poljak), dr. Grmovnik in
drugi. P.

Iz Kranjske gore na Gorenj-
skem 18. marca [Izv. dop.] Dne 16. t. m.
smo izročili hladnemu naročju matere zemlje
cvetočo mladenko, hčer tukajšnjega c. kr. sod-
nika g. F. Verbiča, obče priljubljeno gospico
Julko. Ta vzorna devotka je bila vedno
usmiljena in radodarna podpornica siromakom
in jo je uže trinajst let ljubila in spoštovala
vsa Kranjska gora in nje okolica. To se je
pa tudi posebno pokazalo pri nje pogrebu.
Šest domačih fantov je pokojnico nosilo, šest
deklet je svetilo ob rakvi idočih. In ko so nje
telo spustili v temno gomilo, bil je ginjen vsak
navzočnik, nobednemu nij oko ostalo suho. —
Blaga Julka je imela jedva dvajset let ter je
umrla po štiridnevnej hudej bolezni. Rojena
je bila v Kočevji, ali od 1867. l. je uže bivala
pri svojem očetu v Kranjskej gori. Naj jej
bode zemljica lahka!

Iz Milana 20. marca. [Izviren dopis.]
Svoj patrijotizem poudarjajo avstrijski Nemci
vedno, kadar jim gre za to, da pobijajo svoje
slovanske sodržavljane, katerim radi očitajo,
da gojé panslavistične ideje. Sicer imate ne-
številnokrat priliko spoznavati, kakšen je ta
patrijotizem; da, še celo v državnem zboru
dunajskem se ne pogreša izjav, ki ga zadostno
osvetljuje, — a zanimati vas vendar utegne,
kakó se patrijotizem avstrijskih Nemcev izka-
zuje za granicami državnimi.

Evo Vam torej vzgleda!

Dne 16. t. m. je prinesla „Gazzetta d'
Italia“ — po Italijanskem jako razširjen po-
lavluden list — poziv, naj se oni nemški dr-
žavljani, ki se mislijo udeležiti banketa, kateri
bode dne 20 t. m. v Florenci na čast rojst-
venemu dnevu nemškega cesarja, oglašé pri
nemšem konzulatu konči do 18. t. m. Ta po-
ziv — ki je bil, kakor je to na prvi pogled
izpoznati — sestavljen v pisarni nemškega
konzulata florentinskega, zaključuje izrazujoč
nadejo, da se bodo letošnjega banketa, kakor
so se lanskega, udeležili tudi v Florenci živeči
„sopatrijotje avstrijski“.

Pruski Nemci smatrajo dakle avstrijske
Nemce uže za svoje „sopatrijote“, in ti ne
protestirajo proti temu, temuč se celó banke-
tov udeležujó, na katerih se naglaša udanost
do tuje dinastije.

In ti politični nesramneži hoté potem nam
očitati veleizdajske namene!

Iz seje mestnega zbora ljubljanskega

dne 22. marca.

(Dalje.)

G. Regali: Jaz se ne čudim, da pripo-
roča stavbeni odsek nakup kolizeja, kajti v
njem sedé v stavbenih stvaréh jako večji stro-
kovnjaci, kakor na priliko g. Leskovec. Kar
se tiče zgradbe kolizeja, je meni zgodovina
njena popolnem znana. Kolizej je sezidan ta-
kim načinom kakor se sploh gradi na Oger-
skem. L. 1845 se je pričel zidati. Opeka, s
katero so zidali, se je samo za silo posušila
na solnci, in namesto apna in peska je rabilo

cestno blato. Nij dakle čuda, da je kmalo, ko
so kolizej rabili za vojašnico, izrekla vojaška
komisija, da je to poslopje popolnem nespo-
sobno za vojake; od tedaj je gospodar kolizeja
krpčal in krpčal poslopje, da bi je konči
napravl komu podobno, in prepričan sem, da
se lahko izkaže z računi več kot 30.000 gld.
katere je uže zazidal v poslopje. Toda, naj
se popravlja kolikor hoče, zazidala se bode
pač marsikatera velika vsota, ali kolizej ne
bode nigdar povsem dozidan, kakor nij to ve-
lika cerkev v Milani. Ako bi si bili gospodje
natančneje ogledali kolizej, kakor sem si ga
jaz, posebno njega podstrešje, potem bi ne
verjeli izjavi takozvanih „strokovnjakov“. Pod-
strešje je na nekaterih krajih zidano — da
prav po pravici rečem — od samih tankih vej,
katere more vsaka hujša nevihta podreti. Stran-
ski trakti so samo na okó narejeni, in obče
je vse zidano slabo. Razen tega je tudi po-
slopje v vseh prostorih — in to je glavna
njega napaka — preveč vlažno. Kolizej dakle
ne bode nigdar pripraven za vojašnico, in smelo
trdim, da če to poslopje kupimo in potem po-
pravljamo, smo jedino kakšnih 174.000 vrgli
v Ljubljano. Tudi v zdravstvenem oziru nij
kolizej osobito na glasu. Naš mestni zastop, v
katerem je toliko govora o saniteti, bi ne imel
po nobednej ceni govoriti za nakup kolizeja.
Mestni fizik g. dr. Kovač, kateri sicer hoče,
da bi celo prosjakom zidali poslopje z lepimi
sobanami in z vrtovi, se strinja z vami in ne
ugovarja, kadar hočete kupiti kolizej. Kakó
naj bode to poslopje zdravo, ker niti nij možno
napraviti pri njem nobedne kanalizacije in ker
néma dobre — vode. Ako mislite da bode no-
sil kolizej dobre obresti, motite se zelo.

Če zazidamo 60.000 gld. v poslopje, mo-
goče da vojaško poveljništvo v njem nastani
vojake za kakšnih 15 let, a potem bode vse-
kako lahko reklo, da poslopje nij za rabo. In
kje naj potem iščemo najemščine? Tudi je,
gospoda, treba pomisliti, da kolizej nij v Ljub-
ljani, nego da pripada občini Šiški in je dakle
zvnaj užitninskega ozemlja. Zatorej so vse
njega hrane in kleti ljubljanski trgovci in vi-
notržci vzeli v najem in jih dobro plačujó. Če
mi kupimo kolizej in ga priklopimo mestu,
splavaló bode največ te najemščine po vodi,
kajti sedanji najemniki bodo primorani iskati
si drugih prostorov izven mesta.

Trdi se tudi, da je boljše vzeti kolizej k
mestu, nego li zidati novo vojašnico, ker bode
to mnogo menj stalo. Ali vsak gospodar vé,
da poprava stare hiše skoraj vedno več velja
nego povsem novo zidanje. In ako bi se ho-
telo srednjemu traktu napraviti potrebno raz-
svitljenje, bi se moglo prirediti to jedino tem
načinom, da bi se odkrili mostovži, in da bi
potlej človek stopil z dežja precej v sobo, ter
bi vsaka ploha imela prost uhod v sobane.

Potem pogrešamo v kolizeji tudi potreb-
nih prostorov za vojaške vaje, bodisi na pro-
stem, kakor tudi v poslopji samem, kar vse
novi zakon za nameščenje vojakov izrečno zahteva.
Tudi je opomeniti, da si l. 1866, ko je
po Ljubljani vse mrgolelo vojakov, nij vojaško
poveljništvo upalo nastaviti jih v koleziji, nego
jih je rajše pustilo na prostem, boječe se —
kar je tudi popolnem upravičeno, — da bi se
kolizej ne podrl.

Gospoda, ako mi denes kupimo kolizej,
pomenja to za nas toliko, da bomo dobili v
kratkem 50% doklade na davek za mestne
troške. Zatorej prihranimo si novce in zidajmo
rajše novo in popolno vojašnico, kakor jo
zahteva zakon, če prav dodamo nekoliko tiso-

čakov, ali imeli bomo nekaj stalnega. Zato-
rej gorko podpiram predlog g. Zieglerja, da
se preko tega predmeta preide na dnevni red.
(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Gospode volilce ljubljanskega
mesta) opozorujemo na volilni shod, ka-
teri ima biti denes v četrtek dne 25. marca
ob enajsturi dopoldne v čital-
nični dvorani. Razgovarjalo se bode o
narodnih kandidatih za prihodnje mestne vo-
litve ljubljanske. Ker so se letos nam Sloven-
cem razmere v obče precej zboljšale, ter
imamo več upanja pri volitvah zmagati,
nadejamo se, da se narodni volilci, neimejoči
nikakšnih „ozirov“, v obilnem številu udeležé
tega shoda.

— (G. Kaltenegger) ostavi Ljubljano,
— tako se poroča dunajskej „Deutsche Ztg.“

— (Iz Rudolfovega) se nam piše, da
je tamošnja meščanska garda o priliki njega
zaroke poslala cesarjeviču Rudolfu brzójavno
čestitko, o kateri se je letá istim pótem
srčno zahvalil.

— („Tagblattov“ filolog in g. Lev-
stik.) Ozbiljen čas so dnevi pred velikonočjó,
vendar ljubljanskega buteljna osobstvo navzlic
temu pošteno skrbi, da nam niti v posti nij
pogrešati prijetne zabave, zato res želimo, naj
nam še v bodoče ne odtegne svoje prijazne
pozornosti. Človeku od veselja utríplje srcé,
beročemu kak temeljito spisan „izviren“ se-
stavek v „Tagbl.“, čegaver prosjaška vsakda-
nja hrana so le odpadki, pobrani po gnoj-
nih gomilah inih lepoznanjskih ali političnih no-
vín, kajti sploh znana je istina, kako vsi pismo-
uki temu listu némajo toliko možjan, da bi
spisali kaj sami iz sebe, razen rokovi-
ških sumničenj ali nesramnih obre-
kovánj. Jeziko-oslovca „Tagbl.“ smo nedavno
dobro ošbali, in, kakor je videti, ne brez ko-
risti, ker „zaprlí smo mu bili sapo“. Denes bi
zopet zaslužil kakih „dvajset górkih“, toda
tega poniglavega literarnega idijota preotožna
osoba nij vredna, da bi jej skazali novo čast
svojega kašnjevanja, anti kandidat univerze na
Studenci v svojej dušni siročini to pot nij
storil sicer greha nego le oplénil in popačil
je samo g. Cigaletov mirno in moško pisani
sestavek, da bi mislili ljubljanski „Nemci“ (?):
gledite našega učenjaka, Miklošiča II.! Izvr-
stni filolog, le opravljaj še dlje svoje neplateno,
umazano reméselstvo! G. Levstikovemu *)
imenu to ne škodi v nikakem oziru, zatorej
„Tagblattu“ in njega bralcem podajemo v za-
hvalo za „piruh“ značajnega nemškega pesnika
Adolfa Pichlerja novi epigram:

„Wiehere, lustige Plebs! es pisst der Hund an den
Sockel,
Der den Jupiter trägt, aber der Hund ist ein Hund.“

—p—

— (Kazinski volilni shodi) kažó
silno mizerijo nemčursko; tako so gospodje
ljubljanski ustavaki prišli na kant, da se jim
uže veliko zdi, če pride na kak volilen shod
v kazino **pet** navadnih in najbolj zagrizenih
ustavaških kričočev. V svoj organ, v ljubljans-
ki „Tagbl.“, pa potem pišó: „die Versamm-“

*) „Tagblattov“ dušno bolni „afterphilolog“
bi v nas ne mogel opravljati niti službe pisarjeve,
kajti v svojej „genijalnosti“ niti ne vé dobro prepis-
avati, takó n. pr. se bere v njega spisi: Levstek,
če tudi ima g. Levstikova knjiga na čéli razgovetno
tiskano: Levstik; dalje: kožede rec namesto ko-
žedrec itd. Bog zna, je li ta osáti „Mann der
Wissenschaft und Kritik“ kedaj bral basen o „sraki
in pávovem pérji“? — In pouk? Fiat applicatio! —
Stavec.

sób nehálo tlačiti slovenski narod. Kar sta grešila Auersperg in Widmann, to bode imel popraviti novi naš namestnik g. Winkler.

Hrvatje in Magjari.

Hrvatsko-ogerska dogovarjanja so se odložila do po velikej noči, zvršila pa se bodo koncem prihodnjega meseca, ali uspešno, ne ve se, ker obe regnikolarni deputaciji, hrvatska in ogerska, držita se svojega stališča glede dohodkov krajiških. Hrvatska je namreč dobivala do 1877. l. 45 % iz neposrednih dohodkov krajiških, letnih 300.000 gld. Da si pa je bilo to odloženo v hrvatsko-ogerske negotbi, vendar istega leta ogerski finančni minister nij hotel izplačati te svote, rekoč, da je to pomota. Dokler pa velja hrvatsko-ogerska nagodba od l. 1873, oziroma 1868, ima Hrvatska po zakonu pravico na onih 45 %. Hrvatska more priznati, da so ti krajiški dohodki prišli po pomoti v hrvatske dohodke, ona lehko za prihodnje pusti te dohodke, kadar se bode završila nova nagodba, a kdo bi jo mogel siliti, da bi se odpovedala tem dohodkom tudi za leta 1877, 1878, 1879 in 1880? Kajti, ko bi Hrvatska to storila, potem bi tudi priznala, da je one dohodke neopravičeno dobivala tudi v letih od 1873 do 1876, da na te dohodke nij imela nobene pravice, in da zbog tega dolži Oggerskej nič menj nego 1.200.000 gld. Ker pa Magjari tudi nehčejo udati se, a Hrvatje se v tem vprašanji ne smejo, dakle se tudi ne more misliti, da bi se zjedini v tem vprašanji regnikolarne deputacije. Magjari so skozi četiri leta brez over Hrvatom izplačevali odstotke krajiških dohodkov, za ostala četiri leta pa nehčejo storiti to, vbili so si v glavo, da morajo Hrvatje odnehati. Pri tem vprašanji se posebno kaže magjarska „vitežka“ oholost, kajti o teh krajiških dohodkih za bodočnost niti govora nij, ker jih hoče hrvatska regnikolarna deputacija popolnem opustiti, in to z ozirom na odnošaj, da bi bila Krajina kmalu priklopljena materi zemlji. Zato se pa sodi, da prav zbog nesložnosti v vprašanji o krajiških dohodkih ne pride do nobene nagodbe mej Hrvatsko ter Oggersko. Upoznavši to, je hotelo več udov hrvatske regnikolarne deputacije, da si hrvatska in ogerska regnikolarna deputacija pošljeta končno poročilo in naznana v njem, da stojita še obe deputaciji na prejšnjem uže naznačenem stališču. S tem bi bilo potrjeno, da so vsa nagodbena obravna-

vanja ostala neuspešna. Hrvatski ban Pejačević zdaj posreduje pri regnikolarnih deputacijah, katerima hoče predložiti kompromis. Kakšen bo ta kompromis, ki si ga je novi ban hrvatski izumel ter naznanil ogerskej vladi, o tem je zdaj še vse tiho.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. marca.

Notranja politika ima tudi praznike. Sem in tja se po dunajskih novinah čuje še malo o namišljeni ministerke krizi, a bolj in bolj se uvideva, da so ta glas centralisti navlašč raznesli, da nemško prebivalstvo hujskajo na Taaffeja. Najvažnejša so namestniška imenovanja in ustavaške novine ne vedo, kako bi se osvetile nad grofom Taaffejem, ki je na Kranjsko — strahovita krivica — poslal g. Winklerja.

Vnanje države.

Črnogorsko mejno vprašanje ne kaže še da bi se kmalu rešilo; sicer italijanska vlada pritiska na Turčijo, da bi se konec naredil uže nevarnemu položaju v Albaniji, a Turčija se ne zmeni za to, ter še na dalje pošilja orožje albanskim roparjem ter jih podpira. Dunajska časopisna vlačuga se ve seli tega.

Mej **Srbijo** in Bolgarijo vrši se zdaj dogovarjanje glede poštne nagodbe; začasna poštna nagodba mej obema kneževinama se je sklenila meseca novembra vlaškega leta.

Bivši **russki** poslanik Orlov se pri svojem odhodu iz Pariza nij poslovil ni od predsednika republiki, ni od ministerkega prvosednika.

Grški kralj je dal Trikupisu nalog, da sestavi novo vlado; ta je dal kralju najprej spomenico, v kateri je navel pogoje, s katerimi bi on prevzel ta nalog. Ko je kralj odobril te pogoje, predložil je Trikupis kralju imena novih ministrov.

Borba za prihodnje volitve na **Angleškem** je na konservativnej in liberalnej strani velika, pomagati mora pri agitacij tudi vnanja politika. Tako je tudi Gladstone hotel v nekem volilnem govoru zoper konservativce avstrijske razmere kot orožje porabiti. Dejal je, da je Avstrija vsakej svobodi sovražna in da Avstrija nij še nikjer še kaj dobrega učinila. Človek razburjen v boji res ne ve, kakšno orožje da ima v roki.

Irski agitator Parnell vernil se je v London; njemu na čast so napravili Irci banket in neki Biggar je odgovoril na zdravico: „Svet je videl delo Hartmannovo; če se Ircem ne posreči, da dosežejo v parlamentu svoj cilj, našel se bode tudi mej Irci Hartmann, ki pa bode boljše delal.“

Dopisi.

Z Dunaja 22. marca. [Izv. dop.] (Zabava na korist stradalajočim v Istri.) V kratkem vam hočem opisati zabavo, ki jo je priredilo slovansko pevsko društvo na Dunaji v ponedeljek dne 15. t. m. na korist stradalajočim v Istri. Mnogoštevilna slovanska društva na Dunaji imajo sicer vsak teden kakovšno zabavo ali koncert ali kar si bodi. Na korist Istranom pak nij še nijedno priredilo nikakovšne veselice. Nadejali smo se zatorej, da bode ta večer slovansko pevsko društvo prav polne prostore imelo, ker je jedino izmej slovanskih dunajskih društev sklenilo na ta način priteči trpečim sobratom v Istri na pomoč. Prinesli so tudi skoro vsi dunajski listi vest in vabilo za ta večer. Žalibog smo ostali se svojimi nadejami na cedilu, in slovansko pevsko društvo, kar obstoji, nij imelo tako praznih prostorih kot takrat. Razlogi za to so pač različni. Prvič je uže pozno v postnem času, drugič so, kakor sem uže omenil, vsak teden zdaj v tem zdaj v onem slovanskem društvu zabave itd., tretjič rodoljubi „zastojniki“ (katerih je tu na Dunaji prav mnogo) nijso mogli dobiti prostih vstopnic. Zatorej je moralo slovansko pevsko društvo prav zadovoljno biti z vspehom, ki ga je ta večer v korist Istranom doseglo, kajti čisti donesek večera znaša 130 gld. Da je svota tolika, ima se največ zahvaliti slovenskemu državnemu poslancu g. V. Pfeiferju, ki je za 80 gld. vstopnic prodal v državnem zboru.

Akoravno se je „horror vacui“ vsacemu udeležencu videl na obrazu, oponesla se je zabava vendar prav dobro. Zbori so se peli z navadno natančnostjo, učinek pesnij je bil velik; Hajdrihovo „Jadransko morje“ moralo se je ponavljati, baš tako tudi Zajčeva „Davorija“. Pevovodji g. A. A. Buchti klicalo se je od vseh strani priznanje. Godba baron Kuhovega polka, katerej je g. bivši polkovnik pl. Prieger za ta večer ozirom na dobrodelni namen zastoj igrati dovolil, izvršila je svoj nalog pod vodstvom svojega kapelnika g. Borovanskega izvrstno. Mnogo točk je morala na vseobče zahtevanje ponavljati. — Odličnih gostov je bilo ta večer prav mnogo, osobito smo z veseljem opažali precejšnje število gg. častnikov bar. Kuhovega polka. Izmej drž. poslancev bili so navzočni gg.: vit. Schneid,

Dalje v prilogi.

metu nobedne stvari več objaviti, niti „pro“ niti „contra“, in ta izjava je menda vse goreče zagovornike cecilijanske in čestitelje Försterjeve poparila ali mene, spectabilisa, se ne prime tako lahko kaj, in zatorej sem kar skočil — hop! in prišel sem preko svečane izjave nazaj na muzikalno polje.

Kaj razume vodstvo uredništva v odsobnosti Jurčičevej o muziki? Aleševac pač, Aleševac razume muziko in jaz tudi, a zato se midva ne bodeva dala tako z lehka izriniti iz svojega terena, ampak odsle še le bodeva začela oba unisono muzicirati same poskočnice, takó, da naposled spraviva vso Ljubljano na noge še pred volitvami v mestno zastopstvo ljubljansko, ker bode imelo ta dober nasledek, da bode celo Förster iz svojega 4/4 takta poskočil v 3/4 takt, ter bode hitel na volišče glasovat za naše kandidate.

Kako bi tudi tega ne storil mož, katerega slava se razprostira po štirih kolumnah „Slovenskega Naroda“, in sicer v jednom samem listu, — kaj tacega bi vendar blamaža bila za

nas in naš dnevnik, ako bi Förster ne šel glasovat z nami!

In tako, vidite, gospa, sem si tudi jaz izmislil nekaj koristnega; škodila nam nij čisto nič domača vojska, koristila nam je pač, ker bode Aleševac dobil nekaj pohvalnih in pomilovalnih pisem od duhovnih in posvetnih gospodov, s katerim bode pokril ono grdo pesen, katero na čast mu je hudomušen šaljivec napravil iz same nevoščljivosti, a mi bodemo en „votum“ več pri volitvah, katerega smo dozdej teško pogrešali.

Po grdem vremenu rado prihaje lepo, in takisto bode tudi v našem novinarstvu nastopilo lepo vreme, ker je te dni grmelo in je tudi strela udarila en malo v Aleševčev „perpetuum mobile“, ali mu ga, kakor mislim, na veliko srečo vendar nij čisto zatrla, ampak samo ranila ga je nekoliko in pa sapo mu je zaprlo na prvi mah, zatorej se nadejam, da ne bode nikakšnih slabih posledic za nas imela nevihta, katera se je bila prikazala te dni na

našem novinarskem obzorji ali obnebi — sam ne vem, kako bi uže bolje rekel.

Meni je Jakob Aleševac — brez šale — prav po všeči, čeravno vem, da bode vi, gospa, iz prirojene trmoglavosti zagovarjala Försterja. No, če to storite, vam čestitam ter ob jednom svetujem, da precej dosedanje svojo kuharico odpravite iz hiše, če imate količkaj jezičavo in če je kaj naglavnih grehov urezanih na vašem rovašu, ker sicer vas bode pičil „Brencelj“, in jaz ter Jakob Aleševac se bodeva na vse grlo smijala vam in vašemu Försterju, katerega je uže tudi „Brencelj“ pošteno opikal.

Tako bode, vi gospa bode morali srp ali koso polagati na ramo, ki vam jo zadá „Brencelj“, a jaz bodem čisto brez vsake skrbi popeval ali godel, kakor bodem hotel po svoje vesele dideldodlarje, in za žalostno popevanje cecilijansko ne bodem dal ni groša, nigdar ne, niti se ne bodem zmenil za vaš jok in za vaš stok.

Vaš dideldodlarski
Spectabilis.

lung war zahlreich besucht! Uže slepé sami sebe.

— (Občina Braslovče) je g. Ferd. Haasa, okrajnega glavarja celjskega, zaradi izkazane jej pravičnosti gledé uradnega občenja v slovenskem jezici imenovala svojim častnim udom.

— (Zapaljen gozd.) Minole nedelje teden so štirje tuji dečaki kurili v gozdu ne daleč od Gameljnov. Ogenj se je začel razširjati in vnele so se tudi bližnje smrečice, hrasti i. t. d. Ljudje so gozdni požar skoraj opazili in ga omejili s tem, da so napravili jarke. — Tudi v barona Wurzbacha šumi blizu Litije je dné 13. t. m. nastal požar. Sto in petnajst arov gozda je uničenih, škode je okolo 100 gld. Sumi se, da je bil gozd navlaš zažgan in sicer je to iz osvete storil mlad kmetisk fant iz Lazov, kateri je bil uže često naznanjen, ker je tam kradel drva.

— (Zmrznjenec.) Iz Loža se nam dné 22. t. m. piše: V nedeljo dné 21. t. m. so v Viševku poleg Loža zakopali nesrečnika, ki je bil ležal morebiti uže mesec dnij pod hladno sneženo odejo, raztezajočo se po Snežniškem gozdu. Pred par dnevi še le, ko je sneg skopnel, našli so mrtveca vozniki ter zglasili to tukajšnjemu g. zdravniku. — Zdravnik ima v takem slučaju pač žalosten a legak posel — potrditi, da je dotičnik res mrtev. — Mrtvec je imel dobro zimsko opravo, a denarna listnica bila je čisto prazna. Imel je pri sebi tudi izkaznico, napravljeno pri ljubljanskem magistratu dné 6. februarja t. l., iz koje se razvida, da je bil zmrznjenec dninar Peter Luteršek rojen l. 1839 v Ljubljani. Ljudje pod Snežnikom se spominjajo, da je pred jednim mesecem povpraševal podoben človek, kje se gre v Leskovo dolino (kjer je bila pred časom tvornica za ocet). Odsvetovali so mu, podajati se v takem snegu in mrazu čez Snežnik, a tujec je šel, in namesto v Leskovo dolino, držal se poti na levo proti Klangskej polici, ter je pičlo uro pred gozdarsko kočo našega kneza omagal in — zmrznil.

— (V nos ugriznil) je mladega vojaka na Gaštejki poleg Kranja cesarsk žrebec, ko ga je minole sobote iz Praprotnice police vodil v Selo pri Ljubljani. Žival je namreč imel v omenjeni vasi neki posestnik na réji, a ker je bila prehudobna, poslal jo je nazaj v žrebčarijo. Vojaka je žrebec najprej vrgel raz sebe, a potem mu je tako hudo ranil nos, da siromak zelo poškodovan leži v bolnici.

— (Z metljo zažgala hišo) je v Dolži blizu Rudolfovega dné 9. t. m. kajžarica Grivčevka. Pekla je namreč z večera kruh, ter je žerjavico iz peči pomedla z metljó in to potem še tlečo spravila pod slamnato streho. Veter je nekoliko utrinkov spihal mej slamo in krov vnel. Ker je bila hiša lesena, je pogorela do tál. Škode je 200 gold. in nij za varovana.

— (Tatje pokrali) so dne 11. t. m. po noči posestnici Božidari Radojčičevej v Spodnjih Bojancih 20 popolnem novih stotakov, mnogo pedesetakov, desetakov, petakov in goldinarjev v papirji in srebri vkupe 5143 gl. Razen tega je izginilo tudi več dolžnih pisem in starega srebrnega denarja. Imenovana posestnica je hranila svoje novce zavite v cunjah a nekoliko ukradenega denarja je bilo v skrinji mej perilom skritega.

— (Zgorela) je v Gor. Cerovem dné 11. t. m. triletna deklica, ko je z drugimi otroci igrajoča se zažigala suho travo v vinogradu. Nesreča je tako naglo prišla, da otroka niti

lastni oče, kateri je blizu v vinogradu kopal, nij zapazil. Vnelo se je namreč deklici oblačilce in ogenj jo je tako omamil, da nij dala niti glasu od sebe. Drugi otroci so še le takrat očeta na pomoč klicali, ko je bilo uže prepozno. V kratkem času je otroče dušo izdihnilo. Nesrečni oče si je pri gašenji prav močno prste opeknel. Kolikokrat se staršem priporoča, naj skrivajo otrokom žveplenke, a zastonj! Da bi jih vsaj nesreča enkrat spametila!

— (Vrbsko jezero) je — kakor se poroča graškemu listu — še vedno zamrzneno, ter se more po njega površini brez nevarnosti iti od jednega brega do drugega. Pešci in vozovi zatorej še vedno hodijo preko jezera.

Razne vesti.

* (Moskovski dobrotvornikomité) misli napraviti vseslovansk gimnazij, v kateri se bodo najprej sprejemali učenci slovanske narodnosti iz Avstrije in Turčije. Knez Engaličev je podpisal v ta namen 30 tisoč rubljev.

* (Nesreča na morji.) V petek večer se je ribarska ladijca vozila po zadarskem zalivu, kar potegne hud veter in jo prevrne. Štirje ljudje so se vtopili, samo jednemu se je posrečilo splavati do brega in rešiti se.

* (Brada izdajalka.) Trgovskega pomočnika W. L., kateri je minoli mesec izneveril svojemu gospodu, trgovcu Mordo v Trstu, znatno vsoto 1400 gld., ter je potem pobegnil, je na Korminskem kolodvoru dné 17. t. m. prišla italijanska mejna policija, ko se je pripeljal iz Italije. Našli so pri njem še 500 gld., druge novce je baje zapravil v vélikih mestih italijanskih in v Parizu. Krivec je pri policajih vzbudil sum s tem, da je imel ponarejeno brado.

* (Krvava drama) se je v nedeljo 21. t. m. vršila v Novej Gradiški. Poročnik deželnih brambovcv Hadži-Baba je pred vojašnico napal svojega druga nadporočnika Ljubiščica in je iz revolverja nanj petkrat strelivši zadal mu tri nevarne rane ter se potem spustil v beg. Za njim poslani vojaki so ga dotekli in ker na trikratni poziv nij hotel ustaviti se, ga je ustrelil neki brambovec. Govoril se, da je imel poročnik svojega višjega v železnicah zaradi nekega javnega razžaljenja — najbrž zaradi kakšne ženske.

* (Ustrelil) se je v Dauphi na Ogerskem obče spoštovan meščan, ker se je njega 17letna hči odrekla krščanstvu in se požidila ter se potem omožila z nekim sinom Abrahamovim.

* (Nezadovoljen obsojenec.) Pred berlinskimi sodniki je nedavno stal delavec kateri je bil tožen, da je navlaš poškodoval tujo svojino. Državni pravdnik je stavil predlog, da se toženec obsodi na šest mesecev v uječo. Delavcu ta kazen nij bila po volji, nego se je oglasil ter dejal: „Prosim, da mi povišate kazen, ker sicer bodem izpuščen baš o neugodnem časi.“ Usmiljeni sodniki so potem res uže često kaznovanega moža obsodili na celoletno uječo.

Umrli so v Ljubljani:

19. marca: Josip Rakovec, hišni gospodar in mizar, 71 let, v soteski št. 8, za rakom na jezici. — Emilija Milohnoja, agentova hči, 6 let 4 m., v dolgih ulicah št. 7, za vnetico možjanske mreže. — Urša Gregorec, bivša kramarica, 62 let, v Lingarjevih ulicah št. 7, za spridenjem droba. — Julija Belec, delavke hči, 1 mes., v Hradeckega vasi št. 9, za božjastjo. — Katra Mrlak, zasebnica, 69 let, v križevniških ulicah št. 9, za jetiko.

20. marca: Marija Trček, delavka, 70 let, v frančiškanskih ulicah št. 6, za sušico.

21. marca: Urša Tomec, hišnega posestnika in usnarja žena, 36 let, v strelških ulicah št. 14, za jetiko.

24. marca: Janez Babnik, železniškega čuvaja sin, 9 let, na sv. Petra cesti št. 8, za jetiko.

V deželnej bolnici:

16. marca: Janez Kalan, gostač, 54 let, za jetiko.

17. marca: Janez Volta, kajžar, 42 let, za jetiko.

— Neža Žerovnik, gostija, 81 let, za starostjo.

18. marca: Elizabeta Mužič, tovarnska delavka, 26 let, za jetiko. — Andrej Ilade, delavec, 46 let, za vnetico prsne mreže.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list v soboto.

Tuji.

24. marca

Pri Slonu: Sanzin iz Trsta. — Schak iz Zagreba. — Jakič iz Gorice.

Pri Malici: Asoli iz Dunaja. — Pollak iz Novega mesta. — Erker iz Kočevja. — Turhad iz Dunaja.

Dunajska borza 24. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	72 gld. 90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	35
Zlata renta	88	20
1860 drž. posojilo	129	30
Akcije narodne banke	842	—
Kreditne akcije	297	40
London	118	70
Napol.	9	47 1/2
C. kr. cekini	5	57
Državne marke	58	35

Tržne cene

v Ljubljani 24. marca t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 72 kr. — rež 6 gld. 99 kr.; — ječmen 5 gld. 50 kr.; — oves 3 gld. 57 kr.; — ajda 5 gld. 39 kr.; — prosa 5 gld. 39 kr.; — koruza 7 gld. — kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 91 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 80 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 54 kr.; špeh povojen — gld. 61 kr.; — jajce po 12 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — toletnina 52 kr.; — svinjsko meso 62 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 88 kr.; — same 1 gld. 69 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Bolesti polni javljamo vest o smrti svojega nepozabljivega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

Frana Omahna,

inženerja,

kateri je dné 21. t. m. ob 8. uri zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 26. letu po dolgem bolehanji mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb bude dné 25. t. m. ob 7. uri zjutraj na pokopališču v Zatičini.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v zatičenskej cerkvi.

Dražega ranjcega priporočamo v blag spomin. (120)

V Zatičini dné 23. marca 1880.

Fran Omahen,

c. kr. sodec v pokoji in c. kr. notar, Franciška Omahen, roj. pl. Koschaker, starši.

Antonija, om. Urban, Marija, om. pl. Gspan, Josipina Omahen, Ema Omahen, sestre.

Gustav Omahen, Albin Omahen, brata.

Viktor Urban, Dr. Julij vitez Gspan, c. kr. zemljemerec, c. kr. notar, svaka.

Kot organist in cerkovnik

se priporoča neki samec, ki je uže v tej stroki po-hvalno služil in ma izvrstna sprječevala. Pisma naj se pošiljajo pod J. B. pri sv. Duhu, P. Arch. Dolenjsko, poste restante. (113-2)

Ljubljanski lozi.

V letu trikrat srečkanje.

Glavni dobitki gl. 35.000, 25.000, 20.000 (93-8) i. t. d.

Najmanjši dobiček 30 gld. a. v. prodajamo samo po

gld. 25 v pet četrtletnih obrokih po gld. 5.

Uže ko plača prvi obrok 5 gld., igra kupec pri prvem srečkanji

dné 2. aprila 1880

tega po realnej kreditnej banki prevzetega loterijnega posojila

z izvrstnim tozom à gld. 24.

Te loze, ki se odlikujejo po brezuvetnej varčnosti in izvrstnem igralnem érteži, prodaja

menjalnica administracije

Dunaj, „MERCUR“ Dunaj, Wollzeille 13, Ch. Chon Wollzeille 13, in v vseh večjih bankah in menjalnicah.

Družbe za srečke

in druge korporacije imajo posebne prednosti.

Razglas.

Leta 1880 stopijo naslednji gospodje mestni svetovalci iz mestnega zbora:

iz III. volilnega razreda:

dr. Karel Ahačič,
Josip Regali;

iz II. volilnega razreda:

dr. F. vit. Kaltenegger,
R. Zhuber pl. Okrog,
Leopold Bürger,
Anton Laschan;

iz I. volilnega razreda:

Aleksander Dreo,
Karel Deschmann,
Peter Lassnik,
dr. Adolf Schaffer.

V mestnem zboru pa ostanejo še naslednji gospodje svetovalci:

dr. Karel Bleiweis,
Franc Doberlet,
Anton vit. Gariboldi,
Franc vit. Gariboldi,
Franc Goršič,
Janez Nep. Horak,
Josip Jurčič,
dr. F. Keesbacher,
Karel Leskovic,
Jožef Lukmann,

Franc Peterca,
Vaso Petričič,
dr. Anton Pfefferer,
Raimund Pirker,
Franc Potočnik,
dr. Robert pl. Schrey,
dr. Jožef Suppan,
dr. F. Suppantšitsch,
dr. Valentin Zarnik,
Franc Ziegler.

Dopolnilne volitve se bodo po sklepu mestnega zbora vršile od 20. t. m. naslednje dni:

III. volilni razred voli 5. aprila 1880 dopoludne od 8. do 12. ure. Če bode ožja volitev potrebna, vršila se bode istega dne popoldne od 3. do 6. ure.

II. volilni razred voli 6. aprila 1880 dopoludne od 8. do 12. ure in v ožjej volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

I. volilni razred voli 8. aprila 1880 dopoludne od 8. do 12. ure, v morebiti potrebnej ožjej volitvi pa popoldne od 3. do 6. ure.

Razpise volitev, glasovne listke in volilne liste dobodo gospodje volilci o pravem času.

To se naznanja s pristavkom, da smejo izstopivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da se more kak ugovor zoper veljavnost dovršenih volitev najdalje osem dni po končani volitvi predložiti mestnemu zboru.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 21. februarja 1880.

Župan: Laschan.

Spoštovanim
gospem
naznanjam, da prevzemam tudi
plesiranje.

Udano (114—2)

Leopoldina Jean,

Liubljana, Fran Josipova cesta št. 5, (parterre)

Razpis službe.

Pri podpisnem mestnem magistratu je razpisana na novo ustanovljena služba mestnega diplomiranega živino-zdravnika, s katero je združena letna plača 600 gld., dvojna 10% petletna priklada, poleg pravice do pravilne pokojnine.

Za to službo prosečim uže v pokoji bivačim c. k. živinozdravnikom bi se omenjeni dohodki izplačevali kot nagrada brez pravice do pokojnine.

Prošnje za to službo, katerim se imajo dokazi o dovršenih studijah in dobljenem živino-zdravniškem diplomu, o dosedanjim poslovanji, končno o znanji nemškega in slovenskega ali namesto zadnjega vsaj kakšnega sorodnega slovanskega jezika priložiti, naj v javnih službah uže bivačoji prosilci pošiljajo po svojem uradu, a drugi prosilci, kateri niso še v službi, naj do dne

10. aprila t. l.

neposredno izročajo svoje dotične prošnje s prilogami podpisnemu uradu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 8. marca 1880.

Župan: Laschan.

Najboljše in najuplívnejše

pomuhljevo jetrno olje

zoper

bramora, krvica, sušica, kašelj itd.

v sklenicah à 60 kr.,

z železnim jodovcem pomešan, onim, ki imajo premalo krvi ali ki si jo hočejo sčistiti, posebno koristen, v sklenicah à 1 gld. prodaje in razp. šilja s poštnim povzajem

(108—3)

G. Piccoli,

lekarna „k angelju“ v Ljubljani, na dunajske cesti.

Gastlove kri čistilne pile.

Uže dvajset let sijajno skušeno in od zdravnikov priporočene, da se ž njimi odpravi putika in revmatizem, zasedena slaba sôkrovica, sleza, ostrá kri, zlata žilja, neslast do jedi, naval krvi, omotica, slabost na jetrah in žolci, in poznejše uplivanje po zdravljenji z živim srebrom. Pri ženskih mesečnih nerednostih uplivajo te pile dobrodejno, odstranjuječe in zdravljajoče.

Škatljica z okolo 80 komadov 50 kr. av. velj.

Te pile so posladkorjene in odlični zdravniki priporočajo jih kot najboljše kri čistilno dristilo.

Ker zadostuje jedna škatljica za zdravljenje 2 do 3 tedne, — tedaj so Gastlove pile tudi najcenejše zdravilo.

Gastlov kri čistilni čaj

v zavitkih po 30 in 50 kr. av. vel.,

baš tako dober zoper vse zgorenje bolezni.

Pravi dobi se v glavnej zalogi lekarja P. Birnbacherja „zum Obelisk“ v Celovci. (79—4)

Gastlove prave kri čistilne pile in čaj ima v zalogi nadalje: v Ljubljani V. pl. Trnkocy, lekarnar; v Postojni A. Leban, lekarnar; v Kranji K. Šavnik, lekarnar; v Logatci Al. Skala, lekarnar.

Originalni Howe-jevi in originalni Singer-jevi šivalni stroji

poleg družih skušenih sistemov najboljše kakovosti, po fabriških cenah in s petletnim jamstvom

v glavnej zalogi za Kranjsko

Franc Detter-ju v Ljubljani,
pod Trančo.

NB. Jedino le tu se morejo šivalni stroji strokovnjaško in po ceni popravljati in snažiti.

Svila, sukanec (Zwirn), strojne igle, olje, posamni deli stroja itd. itd.,

na izbiranje, najboljše kva iteti, in ceneje nego povsod.

ZALOGA

(443—7)

F. Wertheimovih & Comp. denarnic,

v katere se ne more ulomiti, in jim tudi ogenj ne škoduje.

Natgotovejša pomoč

kakorkoli bolnim v vratu in prsih

lekarja O. Klementov

tirolski prsni sirup,

jako aromatično okusen, popolnem shranljiv izleček najboljših tirolskih planinskih zelišč.

Gospodu lekarnarju O. Klementu v Inomostu!

Ker sva ob početku zime hudo kašljala, ter trpela hude muke v prsih in neprenehljivo zasiljenje, rabila sva na mnoge svete jaz in moja soproga vaš „tirolski prsni sirup“; uže v kratkem času sva bila popolnoma ozdravljena. Radostno tedaj naznanjamo vam tako srečen učinek vašega izlečka planinskih zelišč, ter se vam najiskrenejše zahvaljujemo.

V Inomostu, novembra 1879.

Otto Prechtler,
upok. c. kr. vojka drž. arhiva in pisatelj.

Cena izv. sklenici: 1 gld. av. v.

Osrednja zaloga pri prirejevalci lekarji O. KLEMENTU v Inomostu.
V Ljubljani: lekar Trnkotzy; v Celovci: lekar Birnbacher.

NB. Pri kupovanji naj se pazi na ime prirejevalčeve in njegovo brambeno znamenje: Očino zelišče (edelweiss) z monogramom na črnej podlogi. (33—10)

A. Krejči,
v Ljubljani,
kongresni trg, na voglu gledališčne ulice,
priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**
klobukov in kap;
prejema tudi
kožuhovino in zimsko obleko
čez poletje v shranjevanje. (87—5)

Najboljši
salónski premog

razkrojena drva
po najnižji ceni pri
A. Debevci, rimska cesta (Gradišče) 19.

Najem gostilne.
Udano podpisani javno naznanja, da je prevzel
obče znano
gostilno „h kroni“
v Ljubljani, v Gradišči št. 7. Zagotavlja se najboljša
postrežba, dobre jedi in pijače, osobito Auerovo pivo
in vino iz vinogradov hišne gospodarice. Da se ga
mnogo pohodi, to prosi
udani
Ivan Zörner.
(115—2)

Telegram iz Pariza.

Naprošeni smo, da ta telegram objavimo zavolj njega posebne važnosti.

Vlada francoska

je ukazala popolnoma **razrušiti in podreti tulerijsko palačo v Parizu**, zato so francoske oblasti odpovedale vse prostore v tej palači nahajajoče se največje trgovine sveta.

Ker se morajo prostori v določenem kratkem času izprazniti, in bi se izgubila kavecija 400.000 frankov, ako bi se ne izpraznili do določenega obroka, zato je direkcija te trgovine, pod vodstvom gospoda Olivera v. d. S., gasovitega trgovca iz Amsterdama, v jedni glavnej skupščini ukazala, da se vse blago za majhen del prodajalskih stroškov **podari**, ker je nemogoče tolike zaloge blaga v tako kratkem času v Parizu razprodati; zato je bilo vse blago v enakih delih razposlano na Avstrijsko, Nemško in Angleško. Omenjamo še enkrat:

Vse blago dobi se zastonj

samo za majheno odškodovanje prodajalskih stroškov.

Vodstvo prosi, naj čestito čitajoče občinstvo to vrlo ugodno prodajalsko naznanilo popolnoma uporabi in naj se samo z jedno naročbo za poskus preveri, kako resno, solidno in neverjetno po ceni je to blago, katero se je dobilo iz vseh krajev sveta.

V dokaz, da je vse strogo solidno, naj služi naznanilo, da vzememo brez ugovora nazaj vsak komad, ki komu nij po všeči, ter da ga zamenjamo z drugim. To se javno obvezujemo.

Zaloga celega blaga za Avstro-Ogersko.

- 5000 **žepnih ur na valjar** od najfinejšega francoskega double-zlata, na minuto regulirane, preje gld. 14, zdaj samo gld. 5.95. Vrlo eleganten komad. Da dobro gredo, jamči se 1 let.
- 2325 **ur na sidro s 15 rubinov**, izvrstno na sekundo regulirane, preje gld. 21, zdaj samo gld. 7.70. Od najfinejšega srebrnega niklja, gravirane, 5 letno jamstvo.
- 3650 **remontoir ur** od pravega double-zlata, navijajo se na kozici brez ključa, priznana najboljša in najcenejša ura sveta, preje gld. 2, zdaj samo gld. 10.50.
- 1400 **pravih remontoir ur** od pravega 13 lot. poudarjenega srebro, navijajo se na kozici brez ključa, s kazalno pripravo in pravim kolesjem od niklja, na sekundo reparirane, neverjetno, še nikdar tak v ceno: preje gld. 35, zdaj samo gld. 15.50.
- 4200 **francoskih ur za buđenje**, jako pripravne tudi kot ure za pranje, vse repotujejo, preje gld. 12, zdaj samo gld. 5.20. Vrlo važne za vsak rod in obrtnika.
- 4980 **amerikanskih dežnih plaščev od kavčuka** vsake velike, največje strani elegantna vrhna suknja, na drugej plašč, ne proure ga ni mraz in mokrota, preje gld. 18, zdaj samo gld. 8.30. Najpraktičnejše in najcenejše oblačilo.
- 1800 **dežnih plaščev za gospé** od pravega angleškega zaježanega nepremočljivega cheviot-sukna, največje francoske noš vsake velikosti, preje gld. 30, zdaj samo gld. 9.50.
- 3060 **kostumov za gospé** od pravega angleškega nepremočljivega sukna iz klobučevine, s krasno gospodsko suknjico, najkoristnejše, najlepše, najcenejše in najpotrebnejše žensko oblačilo. Noša najnovejša; preje gld. 30, zdaj samo gld. 9.00.
- 400 **oblačil od klobučevine za gospé**, ne proure jih ni mraz in mra, elegantno ozajšana, tako gorka, da naj trba druge zimске obleke; preje gld. 20, zdaj samo gld. 10. Neverjetno v ceno.
- 6500 **tucatov namiznega orodja od britanije srebrenja**. Najboljše angleško in teško blago. J. u. izdelek sveta, ki ostane tudi po 30 letnem rabljenju bel, kakor pravo 13 lotno srebro, preje tucat gld. 12, zdaj 12 komadov skupaj samo gld. 3.20. Vse od družih tvrdk naznanjeno blago je ponarejeno.
- 15 000 **tucatov namiznih žlic od britanije srebrenja**, najtežje b. že, ostanejo vedno bele. Teh žlic se ne more razločiti od prave srebrenih od 13 lotnega srebrenja. Preje gld. 8, zdaj vseh 12 komadov samo gld. 2.50, in 12 žlic za kavo, preje gld. 4, zdaj gld. 1.20. Priporočila se nosijo.
- 2000 **zajemalk za juho od britanije srebrenja**, najboljše in največje delo, ostanejo zmitom bele, preje gld. 5, zdaj samo gld. 1. Zajemalke za smetano preje gld. 3, zdaj samo 50 novč.
- 5000 **parov svečnikov za sobo** od britanije srebrenja oksida, ostanejo pod jamstvom zmirom beli, elegantno gotičke oblike, preje gld. 5, zdaj jeden par samo gld. 1.15. Strašno v ceno.
- 6000 **škaflice za sladkor** s posrebljenim krovom in podstavkom, od britanije srebrenja, komad samo gld. 1.00.
- 3570 **sukenj za gospé od klobučevine**, krasne z barvenim dvojnim piscesjem, vrlo praktična obleka in neprecenljiva, preje gld. 1.50, zdaj samo 2.80.
- 4780 **zimskih ženskih rut** iz čiste ovčje volne, v najnovjših elegantnih bojah, rdeče, sivo, modro, rjavo, vijolično itd. jednobarveno, komad gld. 1.25.
- 3000 **srajo za gospode** od najboljšega platnena 8 rang, gladka ali facon-prsa, preje gld. 4.50, zdaj samo gld. 1.50. Prsa so gladka četrstkrat.
- 5250 **srajo za gospé** z bogatim, krasnim švajcarskim vzorom in podstavkom, preje gld. 6, zdaj samo gld. 1.50. Obdarovano zaradi izvrstne kvalitete.
- 6000 **nočnih korsetov za gospé**, s krasnim čudovitim vezanjem po vsej dolžini, preje gld. 7, zdaj samo gld. 1.50, od teškega barhanta tudi samo gld. 1.50. Krasen komad za vsako gospo.
- 340 **ženskih hlač**, s plisajem in vezljanjem, ali od pravega flona ali teškega barhanta, preje gld. 1.50, zdaj samo gld. 1.50. Tudi za gospode.
- 10 000 **tuo. fran. batistnih žepnih rut** z barvenimi robovi, kojih barva se v pranju ne izgubi, vse obrobjeno, tucat samo gld. 1.
- 6000 **tucatov svilenih žepnih rut**, od najtežje svilske svile, vsak komad dr. gebarve, preje gld. 12, zdaj tucat samo gld. 3.95. Rabi se jih lahko tudi kot rute za okolo vratu.
- 6000 **pravih angleških potnih plédov** iz L. d. na, največje in najboljše delo, res neobhodno potrebno za hišo, družino in potovanje in oblačilo, komad samo gld. 5, preje pet rat več.
- 5450 **namiznih garnitur**, sestojeda jedna iz 12 damast. servijetov in jednega velikega miznega pregrinjala, vse s cvetlicami prepreženo, preje gld. 7, zdaj vse skupaj samo gld. 2.85, res potrebno vsakej hiši.
- 2450 **tucatov amerianskih svilenih nogovic**, prijetna nosa, tudi moj zimskimi nogavicami, sesajo pot, preje gld. 8, zdaj vseh 12 parov skupaj samo gld. 2.90, neobhodno za vsakega potrebno.
- 1400 **tucatov amerianskih svilenih nogovic**, najzdravejša nosa, ker hladi nogo in vsesaa na prijeten način pot, preje 12 parov gld. 12, zdaj 3 pari samo gld. 1.30. Tega še nij bilo.
- 2385 **kožuhastih pletenih jopie** za gospode in gospé, jedino sredstvo zoper prehlajenje; kdor ljubi svoje zdravje, naj si vsak naroči to čudovito srajco. Jeden komad gld. 1.25.
- 8000 **pip** od najfinejše umetne morske pene, s krasnim okovom od pravega kitajskega srebra, komad samo gld. 1.35, prepotrebno za vsakega, kdor kadi. Prekupei 10% popustka.
- 4000 **briljantnih prstanov**. Ponarejeno mamljivo delo, neverjetno krasnega ognja, v double-zlatu, preje gld. 10, zdaj samo gld. 2, vse v finem baržunastem etui-ji.
- 20.0 **parov briljantnih uhanov**. Ponar. v pravem 13 lotnem srebru z dvema kamenoma, katerih ne more nobeden dragotinar sveta od pravih razločiti, preje gld. 12, zdaj jeden par v finem baržunastem etui-ji samo gld. 2.50.
- 1600 **briljantnih medaljonov**, ponarejeno od double-zlata, posejani z najlepšimi ponarejenimi briljanti, od pravega zlata se ne more razločiti, preje gl. 9, zdaj samo gl. 2.00. Krasen komad.
- 1200 **briljantnih naročnikov**, tako kakor pravi, nobeden dragotinar svetá jih ne more od pravih razločiti, posejani s ponarejenimi briljanti, preje gld. 18, zdaj samo gld. 3. Čudo bijonterijsko.
- 1750 **briljantnih brošev**, ponar. v najfinejšem srebrnem ponar. obrobku, z več nego 20 ponar. kamenov, preje gld. 12, zdaj samo gld. 2.00.

Naslov: **Haupt-Spedition internationaler Waaren.**

A. Fraiss,

Rothenthurmstrasse 9, gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

(118—)